

Б. М. Фільц, В. П. Старик

Омельський Іполит Юрійович

ОМЕЛЬСЬКИЙ Іполит Юрійович (18. 11. 1873, с. Митків, нині Чернів. р-ну Чернів. обл. – 13. 09. 1949, м. Бад-Ейнгаузен, Німеччина) – композитор, фольклорист, поет, педагог, громадський діяч. Батько Ярослава, брат Діонісія, дядько Олександра Омельських. Закін. держ. учит. семінарію в Чернівцях (1894), де його учителем музики був відомий композитор А. Кужеля. Учителював, згодом був дир. шкіл в буковин. громадах. Після виходу на пенсію на поч. 1930-х рр. мешкав у Чернівцях. Був чл. правління Нар. дому, актив. діячем товариства «Укр. школа». 1940 виїхав з родиною до Німеччини. Писав пісні, хори, духовну музику, а також збирав і записував муз. фольклор Буковини. Серед творів – «Збірник літургічних і церковних пісень» (1925), зб. обробок укр. нар. пісень для жін. та чол. хору (1935), хор «Заповіт» (сл. Т. Шевченка), дит. хор «Поклін тобі, Тарасе» (сл. Ю. Шкрумеляка; обидва – 1937), пісня на 3 голоси «Рідна мова» (сл. С. Воробкевича) та «Літургія на мужеський хор на основі церковного напіву» (обидві – 1938), «Три набожні пісні» (1939), низка зб. пісень на сл. буковин. поетів тощо. Твори О. були в репертуарі укр. хорів Галичини та Буковини, а від 1937 звучали і в передачах Львів. радіо. Його поезії опубл. в буковин. та галиц. пресі, а також в амер. г. «Свобода».

Рекомендована література

1. Кушніренко А., Залуцький О., Вишпінська Я. Історія музичної культури й освіти Буковини. Чц., 2011.

Бібліографічний опис:

Омельський Іполит Юрійович / Б. М. Фільц, В. П. Старик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-75266>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).